

Kim Behnke (FRI):

Jeg synes, der er grund til at takke Kristeligt Folkeparti og hr. Kofod-Svendsen for at tænke nye tanker. Og uanset hvordan vi vender og drejer det, er det jo en kendsgerning, at der er et stort behov for at få efteruddannet og videreuddannet danske lønmodtagere.

Spørgsmålet er så, om denne her metode er den rigtige, og der stiller vi os lidt tvivlende, men skal da til brug for udvalgsarbejdet give nogle input.

For det første er vi lidt bekymrede for, om ordningen kan blive administrativt besværlig. Og det kan den, fordi den verden, vi lever i, jo er en verden, hvor folk ofte skifter job. Det vil sige, at man over den årrække, hvor man opsparer, måske kan have adskillige arbejdsgivere, og det kan jo give nogle administrative problemer med at holde rede på, hvilke arbejdsgivere der indbetaler hvad. Det er lidt lettere med lønmodtagerens andel.

Til gengæld kan vi godt være lidt bekymrede for, om lønmodtagers andel er for lav, altså tredjedelen, som Kristeligt Folkeparti foreslår. For der skulle jo gerne være et meget stærkt incitament også hos lønmodtageren til at få disse ekstra kundskaber. Og hvordan ser arbejdsgiveren på det? Ja, arbejdsgiveren risikerer jo, at lønmodtageren efter et udviklingsforløb, hvor der først er sparet op, og hvor vedkommende efterfølgende så har dygtiggjort sig, efteruddannet sig, så indleverer en opsigelse, for med den ekstra kompetence kan vedkommende få en ny og bedre stilling i en anden virksomhed. Der kan den første virksomhed jo godt føle sig en anelse snydt.

Endelig er der spørgsmålet omkring udbetalingerne. Vi har forstået det sådan, at der både skal kunne udbetales til lønmodtagerens løn til at få frihed, men jo også til kursusafgiften. Og hvad kursusafgiften angår, må vi være overordentlig restriktive med, hvad der kan udbetales til.

Når man ser, hvad der foregår af tant og fjas og pjat på AMU-kurser og på VUC-kurser, ja, så kan vi godt frygte, at ordningen vil blive slået ihjel, for at bruge et lidt dramatisk udtryk, når man i en tv-avis eller andre steder kan fortælle om, hvilke eksotiske ting folk har været på med fuld skattefrihed.

Endelig er der spørgsmålet omkring de ikke-brugte midler. Og der kan vi forstå af bemærkningerne, at man i Kristeligt Folkeparti gør sig nogle overvejelser om, at hvis man f.eks. bliver

førtidspensioneret eller dør, kan pengene komme til udbetaling. Vi synes nu nok, at dødsfald i den forbindelse er et forkert element, al den stund at der jo blot i den situation er nogle arvinger, og hvad har de med det her projekt at gøre?

Derimod er det overordentlig væsentligt med førtidspensionering, for hvis nu man får en arbejdsskade eller på anden vis bliver invalideret og derfor ikke kan gøre nytte af den efteruddannelse, ja, så skal folk naturligvis ikke skattemæssigt stilles dårligere af den grund.

Så alt i alt synes vi, at der er en masse små og store problemer, vi gerne vil have afklaret under udvalgsarbejdet. Det er også det, vi har udvalgsarbejdet til. Og så håber vi da på, at der ud af denne idé, ud af det frø, som Kristeligt Folkeparti har sået, kan vokse nogle gode ideer til, hvordan vi kan stimulere arbejdsmarkedet til selv at tage et større medansvar for efteruddannelse og nyuddannelse af deres medarbejdere. For det er der under alle omstændigheder et behov for.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Ordføreren for forslagsstillerne, Hr. Flemming Kofod-Svendsen.

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

Der er jo generelt enighed om, at vi lever i et uddannelsessamfund. Selv om man har fået en lang og grundig uddannelse, er der fortsat brug for at vedligeholde den. Der er brug for en erhvervsrettet kompetenceudvikling for alle i samfundet.

Det er den grundoverbevisning, der ligger bag dette forslag. Og der må jeg sige, at jeg da er lidt skuffet, hvis man alene knytter an til det, der ligger i finanslovens aftaler om lov om voksen- og efteruddannelse. Det er fint, men dette er jo ikke i konkurrence, det er et supplement.

Jeg er glad for, at der er flere ordførere, som honorerer, at vi her har prøvet at tænke nogle nye tanker, prøvet på at få arbejdstager og arbejdsgiver engageret og involveret i denne for samfundet så afgørende videreuddannelse.

Så er det klart, at når man lægger nogle nye tanker frem, er der altid nogle detailspørgsmål, som yderligere må drøftes. Jeg kan f.eks. sige til Dansk Folkepartis spørgsmål om, hvad der sker, hvis en medarbejder dør: Ja, der har vi udtrykkeligt i bemærkningerne skrevet, at der må man snakke det igennem og finde nogle